

Landet maa saa bære Skaden. Det gælder om, at Rugen kan komme til Stede. Overalt maa man vogte sig for Vilkaarlighed. Netop ud fra samme Synspunkt giver jeg min Tilslutning til det ærede Medlems Standpunkt med Hensyn til Indkvarteringsbyrden, til hans Begrundelse af, at Indkvarteringsgodtgørelsen skal sættes op. Naar jeg er en Ven af dette, skyldes det ogsaa, at det er en vilkaarlig Byrde, og overalt, hvor vi møder Vilkaarligheden, skal vi bekæmpe den.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Det ærede Medlem (Martin Hansen) indkasserede en Tilslutning fra min Side til sine Udtalelser, som han ikke var berettiget til. Jeg er enig med ham i, at det er Regeringens og Rigsdagens Pligt at skaffe det nødvendige Brødkorn frem, men jeg kan ikke billige, at enkelte Mennesker, og jeg tænker her navnlig paa det store Landbrug, specielt Lensbesidderne, i særlig Grad skal skumme Fløden i disse Tider. Jeg mener, der kunde være fundet en Ordning, hvorefter de var kommet til at bringe et betydeligt Offer, hvad der var fuldt ud retfærdigt. At det ikke er sket, beklager jeg, og jeg vil ikke sige, at jeg ikke forstaar det, i den Forstand hvori det ærede Medlem tog det, men jeg vil nedlægge en Indsigelse mod det, det føler jeg som min Pligt. Og saa vil jeg sige, at det er ikke det mindre Landbrug, der har angrebet Regeringen for dens Kornpolitik, det er det store Landbrug. Hvem var det, der begyndte at holde Protestmøder her i Landet overfor Regeringens økonomiske Politik? Det var betegnende nok Baron Lerche paa Birkinde. Det maa det ærede Medlem ikke glemme, at de danske Husmænd Gang paa Gang har udtalt fuld Tilslutning til denne Politik, og det ærede Medlem er selv enig med Husmændene, thi han har vist det smukke Eksempel — det ved jeg — i sit lille Landbrug, at han har sagt: Jeg dyrker den Rug, der er nødvendig for at brødføde mig og min Familie, det er min Pligt, selv om det ikke er fordelagtigt. Det samme Offer synes jeg, vi kunde kræve af det store Landbrug, og allermest kunde vi kræve det af Lensbesidderne.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Jeg vil gøre det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) opmærksom paa, at jeg har ikke forladt det Standpunkt, jeg havde i 1914. Jeg medvirkede til, at der blev truffet Forholdsregler, som virkede til, at netop det Formaal naaedes, at Majsprisen kom i Overensstemmelse med Rugprisen, men rigtignok under Modstand af det ærede Medlems Partifæller. Det, der nu foreligger, er atter dette, at man vil gøre et Forsøg paa under de ændrede Forhold at faa det samme Forhold til Stede. Atter møder Modstanden mod, at dette sker, fra den samme Side. Jeg vil endnu en Gang henstille til det ærede Medlem, at han gør hele sin Indfyldelse gældende indenfor sit Parti overfor dem, der har raadgivende Medbestemmelsesret angaaende disse Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa de korte Bemærkninger ved denne Lejlighed være afsluttede.

Martin Hansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen), at det ikke er tilstrækkeligt, at han siger, at han endnu staar paa samme Standpunkt, thi Faktum er, at paa det Tidspunkt, da det gjaldt, frafaldt han det Standpunkt. (N. Frederiksen: Aldeles ikke!). Jo, det er en Kendsgerning. Vi fik den Gang fastsat Maksimalprisen paa Grundlag af en Indstilling fra Kontorchef Martensen-Larsen og Generalintendant Franck, og det førte med sig, at de særlig rugdyrkende Egne kom til at betale det hele, fordi Majsprisen kom til at ligge over Rugprisen, og fordi man var bange for, at man overhovedet ikke skulde faa den tilstrækkelige Majs. Vil man bedømme en Situation, maa man huske at tage Udgangspunktet fra, hvorledes Forholdet var paa det Tidspunkt, der tales om, thi at der er blevet andre Forhold senere, er noget andet. Men den Gang Kravet blev rejst om at komme den Vilkaarlighed til Livs, som var til Stede, burde det ærede Medlem have holdt fast ved sit første Standpunkt. I saa Tilfælde havde jeg staaet Side om Side med ham

Rettelse.

Sp. 247, L. 14 f. n.: „vi“, læs: de.